

Vej, vi maa gaa. Der er ingen anden Vej, vi skulle leve Livet, vi kunne ikke lukke Butikken.

Altsaa, saaledes vilde Udsigterne tegne sig, hvis man virkelig vilde lade Tingene gaa saaledes, som det synes at være Formaalet med Skattelovene i deres nuværende Affattelse. Jeg vilde sige Usandhed, naar jeg vilde sige, at jeg saa derpaa med Glæde. Jeg ser tværtimod derpaa med Smerte, med megen Sorg. Alligevel vilde jeg være utaknemmelig, naar jeg vilde sige, at den Skatteforhandling, vi have haft, ikke har beredt os, der staa paa det Standpunkt, hvor jeg staa, nogen Tilfredsstillelse. Ganske vist er det gaaet os eller maaske nøjere bestemt det Udvalgsmedlem, der repræsenterer vore Anskuelser, ligesom det gik Frederik den 6te paa Wienerkongressen, at vi have vundet alle Hjerter, men ikke en eneste Sjæl, ikke en eneste Stemme, paa det Spørgsmaal, som i alt Fald ligger mig særlig paa Sinde. Men ikke desto mindre har der for første Gang i Aar her i Tinget været ført en alvorlig, fri og upartisk Forhandling om Kjøbenhavns Forhold. Det er naaet til almindelig Anerkendelse i Tinget, at det kan ikke vedblive at gaa, som det er gaaet hidtil. Der er fremkommet fra Ministerbordet ved 2den Behandling, særlig fra den ærede Indenrigsministers Side, Udtalelser om, at han erkender, at det kan ikke vedblive, at gaa saaledes. Han ønsker at fremsætte et særligt Lovforslag derom. Han erkender, at det er nødvendigt at gribe ind i disse Forhold. Jeg anser nu ikke dette for nogen heldig Vej. Jeg anser det paa Grund af Kjøbenhavns øjeblikkelige finansielle Forhold som paatrængende, ja, egentlig som ganske nødvendigt at gøre det nu. Det forekommer mig efter de Udtalelser, der nu ere faldne, saavel fra dette Tings Medlemmer som fra Regeringens Side, burde dette heller ikke kunne være umuligt. Hvorvidt det vil ske, ved jeg ikke. Jeg hører ikke til dem, som nogen Sinde have ønsket at paakalde Bistand for at faa Ændringer i det, som Folketinget har vedtaget, og jeg har heller ikke noget som helst Mandat til at tale, hverken i dette eller i andre Spørgsmaal paa Folketingets Vegne. Men det anser jeg mig dog for berettiget til at sige, at hvis en Forandring i Skattelovene paa det Punkt, som jeg har antydnet, fra anden Side skulde blive krævet som Vilkaar for Skattelovens Vedtagelse, vil dette ikke blive et Punkt, paa hvilket de ville strande i dette Ting.

Hammerich: Det ærede Medlem henvendte et Par Ytringer til mig, idet han udtalte, at jeg som saa mange andre fremførte en forkert Paastand, naar jeg sagde, at Embeds- og Bestillingsmænd ved denne Indkomstskat vilde blive ramt korrekt, andre derimod ikke. Det var en fejl Paastand, og han nævnte Eksempler derpaa, hvorved han ganske vist indrømmede, at en Embeds- og Bestillingsmand, hvis Indtægt man kender, for denne Del af Indtægten vilde blive beskattet overmaade korrekt. Men vi vidste ogsaa alle, hvorledes Embeds- og Bestillingsmænd ved Siden deraf havde mange andre, ofte betydelige Indtægter, og dem kunde man ikke saaledes ramme. Jeg ved ikke, om man kan faa et bedre Bevis for, at jeg har haft Ret i, at af hvad man kan se, nemlig deres faste Indtægter, blive de beskattede korrekt, men hvor de have ud der over, det kunne de ligesom enhver anden knibe udenom, hvis deres Samvittighed tillader dem det.

Philipsen: Jeg vilde gerne spørge det ærede Medlem, om han kender nogen Embeds- og Bestillingsmand, der ikke har nogen Biindtægt?

Hammerich: Jo, særlig kender jeg *mange* smaa Bestillingsmænd, der ikke have nogen Biindtægt. Derimod tør jeg ikke paastaa, at jeg kender Embeds- og Bestillingsmand, der ikke opgive sin Indtægt af Bierherv. Men at han kan knibe udenom, hvis han vil, det er jo kun det, jeg har paastaaet som Bevis paa Uretfærdigheden ved hele denne Skat, og kender det ærede Medlem Embedsmænd, der gøre det, saa illustrere de jo netop Rigtigheden af min Paastand.

Ottosen: Jeg skal ikke opholde det høje Ting i ret mange Minutter nu, da vi staa ved Slutningen af denne Debat. Jeg vil blot tillade mig at rette dels en Tak, dels et Spørgsmaal til den højtærede Regering. Den næstforegaaende Taler, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen), holdt et Foredrag, der i Virkeligheden var et stort Spørgsmaalstegn rettet mod Regeringen: Hvornaar agte I egentlig at ordne vore kjøbenhavnske Skatteforhold? Jeg kan knytte, hvad jeg har at sige, til dette Spørgsmaalstegn, som hans Tale var.

Det vil være ærede Medlemmer bekendt af Bilagene til Betænkningen ved